

Sulkefagn af S. Lyllyng

U. B. BERGEN

Ms. 185/6

Gjeldsbrev paa Abelfeth.

Aar 1679 den 9de Februar, medens Lars Olsex, Stem-
faderen for Familien Abelfeth, baad paa bemeldte Gaard
Abelfeth i Præstegaards Sogn, samt paa samme Gaard af
et betydeligt Gjeldsbrev, belyst paa forreussegivers dode,
at nosten hele Gjeldsiden oven for nævrende Stovrig
Kjøb stak ind, hvorveden Gaarden Konge Birkedag
tog med lige paa Sien, og som endelig opdrov paa Bøj-
ten inden for Vorset, i Stovrigsbøgen, som ovennævnte Lars
Olsex Abelfeth lod kjøbe en hel Fogtleerding dermed,
som han lod bringe til Bergen. Men for endnu fjer-
deu Abelfeths offve i Stovrig hvor, Mest tog sit Løb,
lige som Gjensetten Sten endnu gjorlige paa Stovrigs
Bømærk, og i det Hele taget, blev Mest som dode til
fjæve Gaarden Abelfeth, endset for paa betydelig, at af Sone
Mest blev afdraget 11 - 16 Mark i Fiskelue. Begnet
vid vide, at bemeldte Lars Olsex Abelfeth, der var gift med
Margrethe Pegerdatter (Sonia Sponshistorie) havde 2de Bør-
ne, nemlig Paul som baad i Solvidul, og Erik paa Solvid,

Talkefagn af L. Gjelling

U. B. BERGEN

Ms. 185/6

Tjeldskred paa Abelfeth.

Aar 1679 den 9de Februar, medens Lars Olsea, Stam-
faderen for Familien Abelfeth, blev paa bemeldte Gaard
Abelfeth i Præstens Hovudsogn, nærmere sene Gaard af
et betydeligt Tjeldskred, delte sig fornuftigvis i to, og
at resten hele Tjeldskred oven for den nævnte Stovs
Kjøp stak ud, hvorved en Gaard omkring Birkedrag
tog med sig paa den, og som endelig opbevarede sig
ten inde for Vorset, i Stovskjøben, ^{uden} og endte Lars
Olsea Abelfeth lod kjøbe en hel Jørgelund med
som han lod bringe til Bergen. Men for endnu før
blev Abelfeth oppå Tjeldskred hvor Skot tog sig selv,
lige som Gjensættene stene endnu gjørelse paa Stovs
Bømærke, og i det hele taget, blev Skot som derved til
først Gaarden Abelsell, og for sig selv betydelig, at af den
Tjeld blev aftaget 11 - 16 Mark i Fiskerue. Begnet
vil vide, at bemeldte Lars Olsea Abelfeth, der var gift med
Margrethe Luggendotter Jønia Jønsdatter, havde 2de Bør-
ne, nemlig Poul som blev i Solvridul, og Erik paa Solvrid,

hvilken sidste og seer ved Lønsum and for Walle Skibart.
Men for seculær, at disse 3 Brevne bøde seer hvor find og
Destrictio bedote Gærde

Swenske Sænger.

Leers Olsen Abelseths Jon hette Ole Lersew. Han levee og
seer ^{neer} Abelseth og ved gift med en hænne Abelsdatter ststrup.
Ole ved og seer Lønsum, samt Cier og en betydelig ellong
Jonsgods og loe Formue. Ole døde den 1711. I hænne Brev
bælfte blev men nøt seet at legge ngt Guld, i den seer
Rulle Termorsteen (Denne Termor ved Abegrette Puffel-
det, hvis Kern stæer seer en Vindværns seer Guld i en se
Anmærkning til min Forspællistoro S. 48.)

Rommea til Erfaring, at de tidlige ved legde et Guld,
over seer det oprindelige ole Guld, og ved at borte de se
Gørste, samt men et gammelt Brev, meget stort, der
ved skrevet seer Swensk af 2. seerke Sænger som i
Begyndelse af den Norske Gyverkrig med Sverige seer
ved indkødet hos en dansk Mænd, som den seer bøde
seer bemeldt Abelseth. Brevets Indhold ved et Brev
skrift seer disse Sænger til den seerke. Fortigjænger
Abels Guldkend og Solg, om, at disse, som de træde
seer ville komme med Ringe og Lyndue til Lønsum
at de seer skulle skæne den Vord med Termilie seer
Abelseth, for de disse havde vist sig seer yrdigjænger med

med de 2^e Tunge i Lovet af Vinteren. Brevet maa følgende
pænes, og eller endda skænk i alle sine blødt affødt, og som
Følgesker af, indfundt skænk Fuldstændig med Følgesker (Vind) til
skænk og hævede grænt (i herom mine Følgesker Fug 2. v.)

Kronbæret

Efter Ole Laurson skænk blev i sin bemeldte skænk herom
skænk i sin Christophor skænk i sin Personhistorie Fug 2. v.)
Hvad var endda rigere sin Følgesker og liv Formue end herom de
der og Følgesker herom vort. Som en kristelig Guerd brøder og tillige
Hænselsom end, som herom Følgesker og Følgesker herom vort, som herom
herom mange Sange, som herom endda til sin Kjøbt og Følgesker
gode og Kirke. Det var nemlig i herom Følgesker og Følgesker med
i Følgesker herom endda til Kronbæret med i Sange, og tillige
og sig, og Følgesker endda Kirke, og til dette Kirke Følgesker
Kjøbtet der Betingelse, at herom som herom Kirke og betale
med Kronen, skulle de Følgesker billigere. Som herom Følgesker,
skulle de betale 1² per Cento Siger. I Anledning herom, for
teller Sagnet, naar Christophor skænk skulle Kjøbt
Følgesker Kirke, Kjøbt herom, som endda var, i tilværelse
og det endda Kjøbt i Kronen, som endda af den Kjøbt.
For at endda herom Følgesker i Følgesker, sig herom Laurson
herom en gammel Sange sin Følgesker i Følgesker, som
herom endda herom mange Sange. Sagnet, der herom fort et
giveragtigt Liv, og som herom mange Sange, herom endda, der herom

ni bejynte at blev gammel, ~~truede~~ han, at det ikke kunde
steer fere ret vel til med henn ^{Johs} Tilstand, og indtil de sig
derfor, ifra Casulighed, at kunde henn Lig Riste med henn ^{10^{te}}
de Lygm i, efter henn Døt, Kunde fere steer i blandt de For-
monis, Lig under Kirkeregulret, som den Tid var Ildoverligt,
Jatruede henn, at Angang til Sulighed stod henn merke ud en.
Under den Betingelse, at litte efter henn Døt skulle ske,
var han villig til at overlade til Kirkelybet 100 Daler i
Kroner. Sagnet har dog neppe, at Sangerens Lig kom
til at ligge under Kirkeregulret, af den Aarsag, at meere
Sangeren ^{10^{te}}, var den Betingelse gaaet i Glemme og en.
Bær i Bærstuvite

Imene historiske Bemærkningea om udsællige Stenes i
i Borgens Hovedsag, her jeg, ifolge et gammelt
Altog, antelt Bær i Bærstuvite i Hensid
Sagn. Her vil jeg nedskrive et Sagn om bemeldte
Bær, ordlydende som jeg her fundet det oplyst i
et dets Menneske, inden at jeg er i Stand til at
komme fere Ipt efter, hvorsom nedskrivene her huff
sin Efterretning fra.

Det var en Mand som hedde Bær Siebe. Han
kom fra Leander ved Solhvide Havn, pallefere fra
Bjermeland; og paa sine Reiser fyndte lunge i Høst-

en, ligetil Pindmord. Her uflug^o her Befug^o her Kong
all som de bue^o paa Gaarden eller paa Godset i
Borgens Hovedgaard, og begjore^o af ham et Kops til
et poste Bo paa, men fik til Svær, at han Givet paa
god, at han havde ompattet den med sin elskede, og all paa
der fik alflue. Nu vendte Børstie til Kong Ni^ove
der bue^o paa Ni^ove i Ni^ovefund, med samme Be
gjerne. Kong Ni^ove svarede, og paa Ni^o, i endlagen at
han vilde vore fornøiet med en ledig Ge, som var landfast
(if østet til Lunet) og hvor paa han kunde sette sin de
ild. Børstie fik de den lille Ge i Østøen Keldet, og ned
futte her sig i Børstevik. Paa hvilken Tid dette
skulle vore sket, her men paa det normale troet at Ri
ne i ledig af en Cumtule, som skal have fundet sted
mellem den Børstie Familie og Herold Hæverger,
naar han forlangte den Ølret, idet de svarede, at paa
Børstie Børson var der 6 Led siden at han kom til
Norge, hvor af man flutter, og dette Reinde vore sket
i det 5te århundred. Kong Herold lod dem de beholde
sin Øl og Øensom, og forlangte bare Underføetlig Ret
lighed af dem, som de og paa i et Niskgeret i Øst, Paa
de ifølge her Ni^ove med Nilen i Hæver, og higgende Ge
vordt paa Norkkongen Kern paa Nork i Nork
som var Herold's Uro. Den Børstie Familie blev

14.
Siden: Kiebstjenerne pæne af Kiebstens Kiebet, ligesind til
den sorte Sød, den Bærd, en af Bærd Dübressem Efter-
kommer, af Tjagt for Tarsotten, affelide pæne en Kie-
de til Island.

En Gøterfæng som var brægelig i Søndmire i Kortvea,
dele til Fornieki, sek for ut holdt Kvedel og Steen
fri for Tær og Korvyr.

O: Djærene Mette, lorterne ejete, o Asemvithy
ro, lorterne stjerne, stjerne mine Sonale yfser Bødt og
Kvæ, Snøg og snæ. Korn pæne Asemvithy med G-
stræen di, med Kie Hænde ved Løkkeluum uti. Ste-
binde Kvært eit Vii vedes te Groppe si. I Krojen
dno Klomfæ alle Klodys, Forutan Kieud og Kæst;
Kæle, Kiebet Tær og Tjænt, Lites lites med si
Lenge, Træppe Kærpe Brævst og Bein. Dø-
skæ smæke gæge Stein ved indje Bein. Dø-
skæ smæke, flikke Ljæ en indje Bælt. Dø-
skæ faras te elbejer, Dø- o djæne Hejms, Træl,
Kælt, leel, Træm, næm, næm.

Frosten J. Brændul.

Som bekjendt, blev Nordalens Prostegeord Stytte ved-
les vdelest af Chæfdom i Aaret 1691, og som følge her af
smætte Frosten med Familie by pæne Gunder Pillingen,
hvilket var Tilfald med flere Frosten, indtil Gunder Lenge-

sette blev udsagt til Trostegærd. Her: J. Brandels økonomiske
Forfatning skulle ikke være paa det Bedste, da han selv sig
nok til at forlade sin useluste Trostegærd, hvorfor Almuen
i Nordens Trostgjeld sætte sig til Formaal at lide paa
dette Ord. Paulides beslutning hvor Almen, særlig at forde
Troster, et Kjødleem, enen af en Flo eller en Oge, hvorved han
varlig fik saa meget Gud, at han havde sig en lidet Jagt,
som han lod rejse hvor etes til Trostehjem med Kjødfor-
aendel og omsette femme i Tunge. Herfor fik Trosten Høgen-
ret Kjødprosten, og Spegekjødprosten.

Hønenes i Høvig i Skive Læg.

Aar 1679, det fjerde kaldte stor Mænd, tog et betydeligt
stort Kjødskud udsides bort Quinden Høvigs Høj med
Folk og Kreatur, og begynde dem indet en overmende stor
Kæder det side ved Jern, inden at man selv igjennem en Stille
Højene. Kort efter et Ulykke var ~~X~~ det, ved et vunder om
i bemeldte Læg, fik man hør et en Høne guler ind i Lægen
hvilket gjentog sig i Løbel af Jeter. Almen formodte at Hø-
nen, der havde sit Siskold paa et Sted som Stabørsggen,
havde fulgt dette der det strøg i Læg, her fundet Skild ind i
Lægen, samt levede af det Lægformand det ved paa Stabørst.
Brevite.

Quinden Brevite i Orskog sked ifølge Pagnet, ikke nogen-
gen gammel Quen, som første Brevit, tog først paa et rigt
sig en Quen ved den nordre Bægen ved Quenden Læg, men

men herfra blev her udjaget, og saa stort et efterret, at man
lod opbrændt hans allerede opprindt Hushjette. Nu tog her
sin Tilflykt til det Sted hvor Guarden Brautemå ligger, og
tog sig en ny Bolig. Selve Jagnet, og Rulle, det var den Regel,
sæu den Tid, at Bjergene her omkring begynde at brydes, at
den, der Rindt findes et Bjergstue, beliggende mellem 2 forskil-
te Ciendomme, her Rindt ingen jaget bort. Det Sted som her
Mund hende valde, var sæu en beliggende, mellem Guarden Lids,
i Gald og Syd, i Lids Gul i Vest og Buelenskeig i Nord, og som
Selve her ud, pille den noorte Nyligge side vort. Braute-
mensens Datter var den første Stone, som boede paa Guarden
Stor Gjelling i Muin, idet hæn blev gift med en Svendens-
og Conrums, der var den første som tog sig af palle. De paa
Stor Gjelling, pille om Gjelling.

Sagen om Svendens.

Guarden alle det i Svendens, blev paa Soder den Tid, og paa
ide for Belvoren, lige som Tilflykt var nu flere Guarden vort
om i Bjergene. Her om Longe Guarden luv idet og ubeligt, ved Jagnet
ikke, derimod fortæller man, at en i den luv idet Mund,
paa net tog Guarden i Belvorp. De her kom til Guarden
paa den nu Stiens Tommer og paa steev idet, med den
Jagnet var palle idet nu i Huse, og var alder opvækket. Som
ment i Stien Vage, var den hende som Alut, og
som her fremdeles benyttet idet videre. Det idet for Stien
Doren, mellem to Stone, der her boede Selve som Dørpalle
var opvækket idet hæt Svendens, som Alut benyttede
til Skjæmten i sin Stien, og den Skjæmten er tilstede end nu hende
denne Sag.

Godbrand i Wit.

Som Tilleg til Begret om den bekjendte Godbrand,
 der i Fortid havde pæen Geordie Witt i Pökelua, naar
 tilfældet fulgtes Begret.
 Godbrand i Wit havde sit Potterhal der hvor nu Geordie
 Pottne ligger, og som der af sig selv Navn, og der hvor nu
 Geordie Blindheim's Bømerker er, var pæen Godbrands Tid,
 Tjenerkone fættigt, og der var næsten ingen Kommoditet.
 Engang da Godbrands Sjæl skulde drives til Potos, og de
 var Komme færdigt som der, hvor nu Blindheim's Bø-
 merker er, kom der bort en stor Gæng af Bøstuber, og de
 men var der pæen og der tabte sig i hin bemeldte tykke
 Tjenerkone, og man sig der til og sig af de der, og man
 ledte i fuld 8de Dage der i Mosen, for man fandt der ingen
 Begret tilfældet, og da Godbrand spurgte hvor Oasen fandtes,
 sagde de, at det var borte i Mosen. Nu, sig her, pæen
 skul den Nu Rulle Blindes Skov, siden og de sagde pæen
 ligger i Blinde efter Oasen, og af den skul sig selv Geordie Blind-
 heim sit Navn.